

Bernardín Šmíd

Ježišu pamätaj na mňa...

Dnešný sviatok je jeden z najmladších. Zaviedol ho pápež Pius XI. v roku 1929. Bolo to zaiste dielom Božej prozreteľnosti, lebo naša doba je veľmi poznačená búraním hodnôt, ktoré boli istotou ľudí minulých storočí. Dnešný sviatok nám dáva orientáciu i istotu pre život v súčasnej chaotickej dobe. Istota je v pravde. Pravda nám bola zvestovaná v Božom zjavení. Ježiš sám hovorí: „Ja som sa preto narodil a preto som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo o pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“

Keď ste pozorne počúvali čítanie zo svätého evanjelia podľa Lukáša, určite ste si všimli, že štyrikrát sa opakuje v ňom slovíčko „zachrániť“. Členovia Veľrady hovoria pod krížom: „iných zachraňoval, nech aj seba zachráni, ak je Kristus, vyvolení Boží.“ Vojaci sa posmievali: „Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Lotor na kríži sa rúhal: „Nie si Kristus? Zachráň seba i nás!“

Slovičko „zachrániť“ veľmi často vyjadruje našu túžbu po tom, aby Boh zmenil okolnosti nášho života. Spásu si predstavujeme tak, že Boh z nášho života odprace všetky ťažkosti. Ale vidíme, že Ježiš to nerobí, nezostupuje z kríža, ani druhých z neho nesníma, naopak pozýva nás: „Kto chce ísť za mnou nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ Jeho kráľovstvo, o ktorom zvlášť dnes, na sviatok Krista Kráľa, máme rozjímať, nespočíva v tom, že bude v našom živote namiesto nás riešiť naše problémy. Človek musí prijať dôsledky svojich činov a nesprávnych rozhodnutí. Boh je ochotný meniť naše vnútro, posilniť nás svojím Duchom, aby sme dospeli ku slobode a láske.

Ježiš nám v moci Ducha Svätého dáva správny pohľad na náš život. Vyslobodení sme skrze vieru, nádej a lásku. V sile týchto troch čností víťazíme nad svetom. Lotor, ktorý uveril, ktorý uznal svoju vinu a uznal, že spravodlivo trpí, nachádza otvorenú bránu do Raja. Často nedokážeme túto otvorenú bránu do Raja nájsť, lebo nechceme uznať, že to čo prežívame, je priamy dôsledok našich zlých rozhodnutí a že je to spravodlivé. Ak uznáme svoju vinu na utpení, ktoré prežívame, a za ktoré aspoň čiastočne môžeme, pôjde sa nám životom ľahšie. Každý z nás má svoj kríž, na ktorom musí zomrieť svojmu sebecktvu, svojej pýche a jej rôznym prejavom ako je presvedčenie o vlastnej spravodlivosti a o vine tých ostatných.

Kristovo kráľovstvo nie je z tohto sveta a ani nemieni meniť vonkajšie okolnosti nášho života. Ale rieši základný problém sveta a to je hriechnosť človeka. Oslobodzuje nás od egoizmu, skrze prijatie Ježiša na trón nášho srdca. Boh nás aj v tomto svete chce vychovať, pre kráľovstvo svojho milovaného Syna. Božie Kráľovstvo sa objavuje tam,

sa človek začína riadiť slovom Božím. A to môžeme okúsiť už teraz, keď sa toto Slovo stane pre nás naším životom, našou Pravdou i našou Cestou.

Sv. Pavol, ktorý vďaka Kristovej milosti videl lepšie a ďalej ako my, nadšene oslavuje Boha: „Bratia, s radosťou ďakujeme Bohu Otcovi, že nás urobil schopnými mať účasť na podiele svätých vo svetle. On nás vytrhol z moci temnôt a preniesol do Kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov.“ Ak je Božie Slovo riadiacim princípom nášho života, už teraz žijeme Božie Kráľovstvo a aj keď žijeme ešte na tomto svete, nežijeme pre tento svet, ktorý sa pomíňa, ale začali sme svoju večnú existenciu. Sme vykúpení a sú nám odpustené hriechy. Sme oslobodení, ale zo svojho väzenia musíme vystúpiť sami a v tomto kvie problém našej pozemskej existencie. Pozhadzovať a prerušiť všetky väzby, ktoré nás zväzujú s Kráľovstvom temnôt, do ktorého sme narodili svojím prirodzeným zrodením.

„Ježiš je obraz neviditeľného Boha, v ňom bolo všetko stvorené, na nebi i na zemi, svet viditeľný i neviditeľný. Všetko je stvorené skrze neho a pre neho, všetko má trvanie v ňom. On je hlava. Boh totiž chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť, a aby skrze neho zmieril so sebou všetkých, keď jeho krvou na kríži vylialou, vrátil pokoj všetkým, čo sú na zemi i na nebi.“ Keď budeš tomu veriť a podľa toho žiť, vtedy pocítiš, že naozaj patíš do jeho kráľovstva.

Origenes jeden zo starovekých cirkevných otcov nás poučuje o spôsobe Božej vlády taktó: „Podľa slova nášho Pána a Spasiteľa „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: Aha, tu je! Alebo: Aha, tamto je! Ale Božie kráľovstvo je medzi nami“, „lebo Slovo je celkom blízko, je v našich ústach, je v našom srdci“. Preto ten, kto prosí, aby prišlo Božie kráľovstvo, celkom iste sa správne modlí za to Božie kráľovstvo, ktoré má v sebe, aby vzišlo, prinášalo ovocie a dozrelo. Lebo v každom zo svätých kraľuje Boh a každý svätec poslúcha duchovné zákony Boha, ktorý v ňom býva ako v usporiadanom meste. Otec je v ňom prítomný a Kristus v takej dokonalej duši kraľuje spolu s Otcom podľa toho: „Prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“

A keď budeme vytrvalo pokračovať, Božie kráľovstvo, ktoré je v nás, dosiahne svoj vrchol, keď sa splní to, čo hovorí Apoštol, že si Kristus podrobí všetkých nepriateľov a odovzdá „kráľovstvo Bohu a Otcovi, aby bol Boh všetko vo všetkom“. Preto sa stále modlime s takým zápalom ducha, ktorý sa prostredníctvom Slova stane božským, a hovorme nášmu Otcovi, ktorý je na nebesiach: „Posväť sa tvoje meno, príď tvoje kráľovstvo.“

*Pevné je moje srdce,
Bože, pevné je srdce moje,
zaspievam Ti a hrať Ti budem.*

*Prebud' sa,
moja odvaha a česť,
prebud' sa, moja citara a harfa,
nechže sa ranná zora zapáli
pri mojom spevaní!*

*Budem Ťa chváliť
medzi ľuďmi, Pane,
a ospevovať medzi národmi.
Lebo až po nebesia
ide Tvoja láska
a Tvoja vernosť
nad oblaky siaha.
Ó, vznes sa, Bože,
vysoko nad nebesia,
nad celou zemou
Tvoja sláva je!*

*Či ozaj
vynášate právo, vládcovia?
Či spravodlivo súdite svoj ľud?
Pretože v srdciach
bezprávie vám vládne
a násilie sa sype z vašich rúk.*

*Hneď od matkinho lona
zablúdili ničomníci
a lož ich sprevádza.
Na spôsob hada
ústach majú jed,
sťa hluchá kobra,
o zapchala si uši,
aby ju nepomýlil
čarodejov hlas
a jeho zaklínanie.*

Druhá kniha žalmov. Prebásnil Milan Rúfus

Občas sa dozvieme, že niekto podvodným spôsobom získal akademický titul. Keď sa na to pride, tento človek je v spoločnosti na smiech. Ježiš mal na kríži z rozhodnutia Piláta nápis: Židovský kráľ. Takmer všetci sa mu smiali.

Vojaci i členovia veľrady boli za presvedčení, že na tento titul Ježiš nemá právo. Aj mnohí Židia boli pohoršení, keď sa starozákonné označenie: „Boh je Kráľ“, mení na vyjadrenie: „Kristus je Kráľ.“ Predsa tam však bol jeden človek, ktorý uveril, že Ježiš si tento titul zaslúži. Tradícia ho nazvala „dobrým lotrom“. On povedal významné slová: „Ježišu, pamätaj na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ Kristus tohto zločinca zachránil a potvrdil mu účasť vo svojom kráľovstve.

Mnohí by vedeli rozprávať, čo sa im ľudia naposmievali pre vieru v Ježiša. Vedť to poznáme: Čo ti dal ten Ježiš? Dal ti viac peňazí, keď v neho veríš? Čo vám dáva ten farár v kostole, keď ho tak počúvate? Načo dávate dnes deti na náboženstvo? Prečo ti Ježiš nepomohol v tvojej chorobe? Ja v neho neverím a nič mi nechýba. Takto a podobne nám hovoria a vysmievajú sa z nás naši príbuzní, kolegovia v zamestnaní, naši spolužiaci. Neraz je to nepríjemné a spôsobuje nám to smútok, bolesť a plač.

Hoci na nás vplyva prostredie, hoci žijeme v určitom náboženskom spoločenstve, ktoré nám pomôže, poradí, povzbudí, napokon sa človek musí rozhodnúť sám. V živote sa častejšie môžeme ocitnúť v situácii, keď sú všetci proti nám a my musíme povedať: aj tak verím. Nie je problém kričať: verím, keď to kričia všetci, napríklad na púti. Problém je to vtedy, keď kričia všetci opak.

Dnes je posledná nedeľa v Cezročnom období. Slávnosť Krista Kráľa nám dáva možnosť zamyslieť sa, v čom nám slávenie Eucharistie v našich chrámoch pomáhalo v celom liturgickom roku od Adventného obdobia, cez Vianoce, nám pomohlo aj v tom, že sme boli schopní aj mimo svätých omší vyznávať vieru a priznať sa, že sme členmi Katolíckej cirkvi. Alebo musíme so smútkom povedať, že hrdinovia sme boli len v kostole.

Ježiš svoj titul nezískal podvodom, ale vyliatím vlastnej krvi. Z tejto kráľovskej krvi žije Cirkev a jej členovia. Zime z nej aj my!

Marian Šuráb

Nemáme prisľúbenie, že prenasledovanie sa skončilo so zánikom totalitného systému. Vnúčik odmieta chodiť v škole na náboženstvo, lebo sú tam samé dievčatá a chlapci sa mu potom smejú. Je riziko byť ministrom a založiť farskú radu je ťažšie, než zostaviť novú vládu. Keď sa zrušili hranice medzi štátmi, ostali ešte pevne zmrazené hranice medzi cirkvami, národnosťami a susedmi. Ako v stupavskej krčme, každý hudiesi pre seba sám. Dnes sa od nás čaká, aby sme sa viac než iní otvorili pre potreby svojich blízkych a angažovali sa pre sociálne potreby, aj tam, kde nemáme istotu, že sa to bude hodnotiť ako prejav našej lásky.

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Na prvú Adventnú nedeľu pred sv.omšami požehnáme adventné vence a sviečky.

Zbierka pre farnosť: vyzbierali sme 170 eur. Nech vám Pán odmeni každý váš milodar.

Na budúcu nedeľu - to už bude prvá adventná nedeľa - bude jesenná zbierka na charitu.

Podľa čoho spoznáme anjela, podľa čoho svätca? Martin Buber si mysli, že anjela spoznáme, až keď prejde popri nás. Možno to tak je aj s ľuďmi, ktorí kráčajú pred nami. Alebo so svätými v Cirkvi. K niektorým máme „lepší“ vzťah, k iným žiaden.

Napriek tomu necítíme všetci z času na čas, že anjelom a svätým za mnoho vďačíme?

Ďakujem preto všetkým, ktorí pri mne stáli a stoja. Patrí k nim veľa svetoznámych svätcov, ale aj mnohí takmer neznámi.

Odporúčam všetkým hľadať Božiu pomoc cez svätých. Modlime sa k nim! Veď modliť sa znamená požičať si krídla od anjelov,

Ďakujem anjelom a svätým za ich ochranu a orodovanie u Boha.

Ďakujem všetkým, ktorí stoja blízko mňa. Boží anjeli nech ich ochraňujú.

„Vďačnosť je jediný nezištný cit, akého sme schopní.“

Adalbert L.Balling „Ďakujem“

Sväté omše v 34. týždni cezročného obdobia - (C)

25.XI. pondelok

17.00 Za *† Petra Pešku*

26.XI. utorok

17.00 Za *† Jozefa a Paulínu Halešových a syna Františka*

27.XI. streda

17.00 Za *† Jozefa a Annu Horváthových*

28.XI. štvrtok

17.00 Za *† Františka a Máriu Podolských*

29.XI. piatok

17.00 Za *† Jozefa a Helenu Oravcových, syna, dcéru a za/a*

30.XI. sobota

11.00 Na podakovanie Pánu Bohu za 80 r. života manželov *Viliama a Vilmy*

Upratovanie kostola č.d. 126 - 150

1.XII. 1. Adventná nedeľa

08.00 Za *† Ernesta Tomašoviča*

Lektori: *Blahová M., Vráblová M.*

10.00 Za *farnikov*

Lektori: *Kordošová A., Polanská Z.*

V závere sv. omše sa v kostole pomodlíme modlitbu zasvätenia Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Môžeme získať úplné odpustky.

14.00 *Posvätný ruženec, litánie, výmena ružencových tajomstiev*

Liturgický kalendár

25.XI. pondelok Sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica

26.XI. utorok Sv. Konrád, biskup

27.XI. streda Sv. Virgil, biskup

28.XI. štvrtok Sv. Katarína Labouré, panna

29.XI. piatok Sv. Saturin, mučeník

30.XI. sobota Sv. Ondrej, apoštol - sviatok

so svätým Ambrózom z Milána

Kristovo svedectvo

Vždy je povzbudzujúce čítať slova cirkevných otcov o svätej omši, pretože učenie Cirkvi sa vo svojej podstate počas dvetisíc rokov nezmenilo. Keď čítame svätého Ambróza, je pozoruhodné, že mnohé podrobnosti tohto cirkevného obradu sa dostali až k nám vo veľmi dobre známej forme. Svätá omša, ktorú Ambróz slúžil, keď písal tieto homílie v rokoch 380- 390, obsahuje mnohé rovnaké gestá a modlitby, ktoré dnes používame v našich farnostiach. Prečo je to tak? Pretože sú to tie isté slová, ktoré Ježiš vyslovil nad chlebom a vínom pri Poslednej večeri. Sú starostlivo uchované v Novom zákone a v Cirkvi.

Chcete vedieť, ako sa sviatosť konsekruje nebeskými slovami? Počúvajte, čo kňaz hovorí: „Požehnaj a prijmi našu obeť. Nech je ti príjemná obeť v duchu a pravde. Nech sa nám stane telom a krvou Ježiša Krista, tvojho jediného Syna, nášho Pána. Deň pred svojim umučením vzal chlieb do svojich svätých rúk, pozdvihol oči k nebu, k tebe, Bohu, svojmu všemohúcemu Otcovi, vzdával ti vďaky a dobrorečil, lámal chlieb a dával svojim učeníkom, hovoriac: „Vezmite a jedzte z neho všetci: Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.“

Podobne po večeri vzal kalich. Znova ti vzdával vďaky, dobrorečil a dal ho svojim učeníkom, hovoriac: „Vezmite a pite z neho všetci: Toto je kalich mojej krvi.“

Všimnite si, že všetky tieto slová až po „vezmite“ (či už telo alebo krv) pochádzajú od evanjelistov. Potom sú to Kristove slová: „Vezmite a pite z neho všetci: Toto je kalich mojej krvi“ (porov. Mt 26,26nn; Mk 14,22nn; Lk 22,19nn; 1 Kor 11, 23nn; pozri tiež Mk 6, 41 a 8, 6).

Pozrite sa bližšie na tieto záležitosti. Hovorí sa: „Deň pred svojim umučením vzal chlieb do svojich svätých rúk.“ Pred konsekráciou je to chlieb, ale keď sa Kristove slová vyslovili, je to Kristovo telo. Potom počúvajte, čo hovorí: „Vezmite a jedzte z neho všetci: Toto je moje telo.“

Tiež pred Kristovými slovami kalich je plný vína a vody. Keď sa však vyslovili Kristove slová, stala sa z neho Kristova krv, ktorá vykúpila ľudí. Videli ste, že Kristovo slovo má moc meniť všetko. Sám Pán Ježiš svedčí, že prijímame jeho telo a krv. Môžeme pochybovať o jeho dôveryhodnosti a svedectve?

Myšlienky k modlitbe

Sám Pán Ježiš svedčí, že prijímame jeho telo a krv. Môžeme pochybovať o jeho dôveryhodnosti a svedectve?

Kristovo slovo má moc meniť všetko. Pozrite sa bližšie na tieto záležitosti.

Zapamätajte si

Potom počúvajte, čo Ježiš hovorí: „Vezmite a jedzte z neho všetci: Toto je moje telo.“

Námety na konanie

Meditujte o zázraku Eucharistie. Je nevyčerpatelný.

Nedovoľte si myslieť, že ste už všetko pochopili. Nech to nie sú pre vás včerašie noviny. Hovoríte: „Amen,“ čo znamená:

„Je to pravda!“ Nech srdce cíti, čo hovoria slová! Svätý Ambróz nám dáva múdru radu: Skúmajte a modlite sa nad sviatosťnými tajomstvami. Musíme sa odvážiť „pozrieť sa bližšie na tieto záležitosti“.

Scott Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly. Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom. Sú to veci, ktoré ti dôverne hovorím ako priateľ, brat alebo otec. A tieto dôverné rozhovory počúva Boh. Nepoviem ti nič nové. Iba ožijím tvoju pamäť, aby sa v nej zrodila myšlienka, ktorá ťa zasiahne tak, že zmeníš svoj život a vydáš sa na cestu modlitby a Lásky. A napokon sa staneš rozvážnou dušou.

Povaha

37 *Vieš narábať so slovami, to skutočne. No aj napriek tvojej veľkej výrečnosti nemôžem ospravedlniť, čo je neospravedlniteľné, i keď tvrdíš, že to spôsobila Božia prozreteľnosť.*

38 *Je to naozaj pravda? Nie, nie, neverím, nemôžem uveriť, že už by na svete neboli muži, iba samé bruchá.*

39 *„Modlite sa, aby som sa nikdy neuspokojil s tým, čo je ľahké,“ žiadal si ma. Už som to urobil. Teraz je na tebe, aby si začal plniť toto krásne predsavzatie.*

40 *Viera, radosť, optimizmus. Ale nie pochabosť, ktorá zatvára oči pred skutočnosťou.*

41 *Aký nadnesený životný štýl - žiť svoj život v nezmyselnej prázdnote a aké plány niekým sa vo svete stať! Stúpať a stúpať len vďaka tomu, že „nič nevážime“, pretože vnútri nič nemáme - ani v hlave, ani v srdci!*

42 *Prečo tá vrtošivá povaha? Kedy zameriaš svoju vôľu na niečo určité? Prestaň klásť len základné kamene a polož ten posledný aspoň na jeden zo svojich projektov.*

43 *Nebud' taký... precitlivený. Dotkne sa ťa hocikaká maličkosť. Keď sa chce niekto s tebou zhovárať, hoci aj o najbežnejších veciach, musí dobre zvážiť každé slovo. Neuraz sa, keď ti poviem, že si... neznesiteľný. Pokiaľ sa nezmeníš, budeš nanič.*

44 *O prepáčenie pros zdvorilo, ako si to žiada kresťanská láska a vzájomná slušnosť. A potom... hor sa! So svätou bezostyšnosťou, bez zastávky, až do konca, až kým nevystúpiš na vrchol naplnenia tvojej povinnosti.*

45 *Prečo ťa zraňuje ohováranie ľudí? Stalo by sa ti oveľa horšie, keby ťa Boh opustil. Vytrvaj v dobrom a nad klebetami pokrč plecami.*

46 *Nemyslíš, že rovnosť, ako ju dnes mnohí chápu je totožná s nespravodlivosťou?*

47 *Ten pátos a póza ti nepristanú. Vidno, že sú strojené. Skús ich vynechať aspoň pred Bohom, pred svojim duchovným radcom a pred svojimi bratmi. Tak bude medzi nimi a tebou o prekážku menej.*

Josemaría Escrivá „Cesta“

ŽOBRÁK HUSLISTA

Bol raz jeden muž. Z jeho štýlu obliekania vyžarovala prehra a z jeho spôsobu správania priemernosť. Stalo sa to v Paríži na vedľajšej ulici v centre mesta. Tento muž, špinavý a zapáchajúci, hral na husliach. Na zem pred seba položil čiapku a dúfal, že sa okoloidúci zľutujú a hodia mu zopár mincí. Úbohý muž sa snažil zahrat melódiu. Nebolo ju však možné rozpoznať, lebo nástroj bol rozladený a spôsob hry nedbanlivý a unudený.

Okolo zobrajúceho muzikanta prešiel známy koncertný majster, ktorý s manželkou a niekoľkými priateľmi vyšiel z neďalekého divadla. Všetci sa zamračili, keď počuli neľubozvučné zvuky, a nemožili sa ubrániť smiechu. Manželka požiadala koncertného majstra, aby niečo zahrál. Muž sa pozrel na mince vhoďené do žobrákovej čiapky a dostal nápad. Požiadal ho o husle a žobrák mu ich neochotne požičal. Koncertný majster nástroj najskôr naladil. Potom energicky a majstrovsky vylúčil zo starého nástroja úchvatnú melódiu. Priatelia zatlieskali a okoloidúci sa zastavovali, aby boli svedkami toho nečakaného predstavenia. Hudbu začuli aj ľudia na neďalekej hlavnej ulici. Tiež pribehli a o chvíľu malý dav okúzlene počúval neobvyklý koncert. Čiapka sa naplnila nielen mincami, ale aj rôznymi bankovkami. Majster medzitým radostne hral jednu melódiu za druhou. Ešte šťastnejší bol žobrák. Spokojne poskakoval a všetkým pyšne opakoval: „To sú moje husle! To sú moje husle!“ Čo bolo, bezpochyby, úplne jasné.

Je možné, že aj v mojom živote sú nejaké husle, na ktorých nevyľudujem krásne tóny...

Môžem druhým pomôcť objaviť doteraz neprebádané možnosti...

Ak z huslí môjho života znie neľubozvučná melódia, je to preto...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Judášov deň

„Vtedy jeden z Dvanástich, volal sa Judáš Iškariotský - odišiel k veľkňazom a vyzvedal sa: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám?“ Oni mu určili tridsať strieborných. A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho.“ (Mt 26,14-16)

Od začiatku Ježišovho pôsobenia sa Judáš v evanjeliu takmer nespomína. Pripomienka, ktorá kde-tu upozornila na jeho prítomnosť, bola len zbežná a nejasná. Ešte aj vo chvíli, keď ide spáchať svoj otrasný čin, navonok sa nelíši od ostatných apoštolov. Judáš ide vykonať zločin, ktorý jeho meno navždy poznačí hanbou. „Vtedy jeden z Dvanástich,

volal sa Judáš Iškariotský, odišiel k veľkňazom...“

Dôvod tohto činu je nám nepochopiteľný. „Vošiel do neho satan“ - hovoria evanjelisti Lukáš a Ján. V každom hriešnikovi, aj v menšom, ako bol zradca Judáš, býva diabol, anjel zla, ktorý vždy hovorí Bohu „nie“. Mohamedán, ktorý urobil niečo zlé, povie ešte dnes: „Vošiel do mňa diabol!“

Áké pohnútky viedli Judáša k jeho strašnému činu? Bol zbabelec? Bol jedným z tých hanebných charakterov, ktorý vo chvíli nebezpečenstva je ochotný na akúkoľvek nízkosť, aby zachránil seba a svoje záujmy? Ťažko by sme v takom prípade pochopili, že by si ho Ježiš bol vyvolil a že by bol držal dva roky pri sebe takého podliaka. Z evanjelia nevyznieva až taká hanebná podlosť tohto apoštola. Je skôr mrzutý, všetko ošomre, ale zároveň ostáva zahalený istým tajomstvom.

Viem, čo je vo mne? Poznám popri svojich dobrých stránkach aj tie slabé alebo priam temné? Čím sa zaoberám osamote vo svojich myšlienkach? Po čom túžim? Podnikám niečo proti svojim zlým povahovým sklonom? Mám sa na pozore pred pokušením?

Čo všetko sa môže v nás skrývať! Čo všetko si často nepriznávame. Čo všetko nás môže znútra nahlodávať! Na čo všetko by sme mohli raz doplatiť. Judáš bol apoštol, jeden z Dvanástich! Žil denne s Ježišom, a zlyhal.

Judášov osudný krok

„Čo mi dáte, a ja vám ho vydám? Oni mu určili tridsať strieborných.“ (Mt 26,15)

Evanjélium hovorí výslovne o peniazoch. Ich kúpna sila bola pomerne malá, asi na jedno skromné ošatenie. Veľmi málo za taký zločin. To všetko Judášovu zradu ešte viac zateňuje. Ale či nie je každý hriech temný?

Prípud Judáša ťažko rozlúštiť. Ak berieme evanjélium doslova, Judášovu pohnútkou bola túžba po zisku. Meno diabla, ktorý do neho vošiel, by bolo mamona. Svätý Ján hovorí, že Judáš bol zlodej (12, 6). Nebol by mal však viac i naďalej z vykrádania spoločnej pokladnice, než dostal z predaja svojho Majstra? V tejto temnej duši bolo aj čosi iné ako len mamona. Neviedlo ho k tomuto tragickému činu sklamanie? Nečakal od Ježiša viac?

Nechajme pokus vysvetliť Judášov vnútorný stav i pohnútky jeho otrasného činu. Všetky takéto pokusy sú ľudsky ohraničené. Netykajú sa základu a neprenikajú na dno. Judášova zrada, zajatie Ježiša, jeho uväznenie vojakmi veľrady, súd a nespravodlivá poprava - to všetko nie je len bežný kriminálny prípad v dejinách Izraela či v dejinách politických zločinov. Z kresťanského hľadiska je za tým všetkým tajomstvo - najvyššie tajomstvo vykúpenia.

Zjednodušene sa dá povedať, že jeden z Ježišových učeníkov podal nepriateľom správu, ako Ježiša zlikvidovať a pritom sa vyhnúť verejnému škandálu. Tu však ide o podstatne viac. Ježiš o všetkom vie, a nezabrání tomu. „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov,“ povie o niekoľko chvíľ. „Syna človeka vydajú...“ Ježiš vie, že naňho musí doľahnúť všetka ľudská zvrhlosť a nízkosť, aby jeho obeta bola úplná. Kto to všetko pochopí?

Pane, prosím ťa, nedovoľ, aby som ťa zradil! Nedovoľ, aby som sa prevínil proti tebe! Chráň ma pred hriechom!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku